

INDEX ALPHABETICUS

Numerus romanus indicat Disquisitionem; arabicus, paragraphum; aliquando pagina citatur.

A

- Ab Adamo* prima scientiae sacrae origo. I, 10.
Absolute quid significat. I, 105.
Actio divina revelandi. II, 39.
Actu esse. Actus primus. Actus secundus. Actus signatus, actus exercitus. I, 108. Actus qui est *forma*. II, 37.
Actus theologici sunt duplicis naturae. I, 27.
Adoratio principaliter est in actu interiori. II, 6.
Alcoranus fecte revelatus, contradictionibus scatens et stultitiis. II, 291, 306, etc.
Amentes habentur qui moraliter certis non assentiunt. II, 44.
Analogia rationis et fidei. II, 72. Origo hujusce quaestionis. (Ibid.)
Analysis actus fidei. II, 56, 61.
Analysis revelationis. II, 35, 39.
Angeli quid valent. II, 136, 150.
Apocriph libri. III, 223.
Apprehendere pertinet etiam ad fidem. II, 68.
Argumentorum compendium pro veritate religionis christianae. II, 263.
Argumentorum theologorum usus. I, 59, 60, etc.
Assensus certus, probabilis. II, 44, 56. Eiusdem claritas multiplex: (ibid.) Simplex assensus differt ab actu credendi. 70. Assensus fidei movetur ab objecto formali, determinatur autem a voluntate. 67. Assensus qui solum attingit objectum materiale fidei, non est actus fidei. 63.
Auctoritas quid est. II, 35. Argumentum ex auctoritate humana est infirmissimum; ex auctoritate divina, efficacissimum. 36.
Auctoritas Dei motivum fidei. II, 56.
Auctoritas SS. Patrum, theologorum, Canonistarum diversimode fulget in singulis. III, 219.
Authentia, quid est? Quotuplex? III, 254.
Augustinus agnoscit primatum Rom. Pontificis: III, 125. Quaedam de hac re illius explicantur sententiae: 128. Docet infallibilitatem.

tem: 138. Ejusdem tempore erant Africae innumerabiles gentes Christum nescientes. III, 75. Tamen, quomodo erat catholica Ecclesia explicat. 173, c).

B

Baptismus vinculum est unionis Ecclesiae Christi. III, 17.
Beatitudo hominis supernaturalis est. II, 91.
Brahm quo pacto factus Brahma; quomodo factus fuit Vichnu; et tandem Shiva. II, 276. Brahchmanorum libri: 275.
Brahmanismus impugnatur. II, 274. Docet metempsychosim: 280.
Brahchmani, pantheistae: II, 280.
Buddha Brahmanismum limavit. II, 274. Continuo Buddham renasci ajunt Buddhistae. 285.
Buddhismus impugnatur. II, 274. Buddharum libri: 275.

C

Canonistarum auctoritas, munus. I, 65; III, 218. Quorumdam canonistarum improbat opinio. III, 182.
Causae omnes multimode a Deo pendent. II, 117.
Catholicitas. Quid est? III, 61. Actualis, virtualis et successiva. III, 75, 170.
Catholici, custodes integritatis: III, 61. Probabilior exponitur sensus. 73. Quidam catholici naturalistis conniventes. II, 123.
Certitudo objectiva, subjectiva: II, 55. Quo pacto est de ratione scientiae. I, 18.
Charitas nequit in Ecclesia deficere. III, 79, etc.
Christiana religio est divina. II, 239, etc. A prophetis praedicta. II, 271.
Cives qua gaudent libertate circa religionem. II, 21.
Cognitio unde oritur. II, 34. Immediata, mediata, evidens, probabilis, certa. II, 44. Cognitio probabilis non sufficit ad fidem. II, 54.
Communismus damnatur: pag. 326. (Encycl.)
Concilio generalis auctoritas: III, 107. Particularis 119.
Concilia. Generalia a quo sunt convocanda: 114; confirmanda: 116; praesidenda: 117. Pro Conciliorum usu regulae. I, 62.
Congregationum Rom. auctoritas. III, 180, etc. Concilii; S. Inquisitionis; SS, Rituum: 181, 182.
Consensus fidei cum ratione: II, 72.
Creatura habet transcendentalem et conditionatam cum Deo connexionem. II, 45, 49.

Credere differt a judicare, apprehendere. II, 88.
Crichna: quaedam Vichnu incarnatio. II, 278.
Colendus Deus: II, 3. Etiam cultu externo: 9. Cultus internus perfectior: 5, 6. Cultus quid est: 5. Cultus socialis necessarius: 13.
Custodes integritatis, catholici. III, 61.
Cypriani dicta explicantur. III, 59, 126.

D

Daemones possunt ad miraculosa cooperari. II, 146. Nequeunt ordinem mutare naturae, nisi Deo concedente. 148. Potestas eorum in paganos. 153. In eorum operibus duo distinguenda. 160. Quis finis daemonum in miraculosis. 171. Eorundem opera externa, utrum miracula dici queant? 155.
Definitio scientiae sacrae. I, 2. Ejusdem divisio. 23, etc.
Dei existentia et perfectio est fundamentalis veritas. I, 2.
De Deo quae possint naturaliter cognosci. II, 82.
Deus tantum miracula auctoritative efficit. II, 143. Nihil contra naturam facit. II, 130.
Deuterocanonici libri. III, 224.
Disputatio cum haereticis quando adhibenda. 75; quomodo instituenda, et de quibus. 77.
Doctrina fidei quomodo probanda. I, 87.
Doctrinae veritas quatenus divinitatis sigillum. II, 212.
Distinctiones scholasticae explicantur. I, 105, etc.
Divisio generalis de Prolegomenis. I, 1: divisio theologiae. 10. De Religione. II, 1. De Ecclesia. III, 5.
Divisio miraculorum in duo genera: II, 145.

E

Ecclesia societas est quam Christus instituit. III, 12. Ecclesia est societas perfecta independens: 25. Ejus principia duplicis generis; 4. Est instituta pro omnibus hominibus et per omnia secula: 6, 61. Sub se continet omnes societates: 18. Membra Ecclesiae uniri debent eadem fide, eodem baptismo: 17. Una hierarchia. 32, 39.
Ecclesiae finis. III, 23. Quomodo propaganda, conservanda: 26; gubernanda: 32. Ejus hierarchia est una: 39. Culmen et centrum sunt Rom. Pontifices: 51.
Ecclesiae definitio. III, 60; 74. Ecclesiae anima et corpus. III, 190.
Ecclesia est catholica: 61. 173, c). Quomodo per universum terra-

- rum orbem diffusa. III, 54, etc. Homogenea, ubique tota: 73, etc. *Ecclesia* sancta; charismatibus ornata Sp. Sancti. III, 79. Miraculis fulgens: 83, etc. Infallibilis: 92, etc. Visibilis: 151. *Notis* splendens: 156. *Ecclesiae* notae et proprietates, in quo differunt. III, 172. Magisterium. I, 89; III, 26. Pag. 324. (Encycl. Pii IX.) *Ecclesia* vera est Romano-Catholica. III, 173. Non est apud schismaticos graecos, russiacos, armenos, Coptos, etc. 184. Nec apud Protestantes, Anglicanos: 189. *Ecclesiae* veri et ingenui filii. III, 189. Non coalescit *Ecclesia* ex solis praedestinitis; 194. Nec ex solis justis: 196. Non removet omnino a se excommunicatos. 197. *Ecclesiae* sacrum doctrinae depositum. III, 199. *Ecclesiae* testimonium est primum scientiae sacrae argumentum. I, 89. *Eleemosynas* palam erogandi defenditur facultas, pag. 326. (Encycl. Pii IX.) *Eminenter*. I, 118. *Episcopi* veri iudices. III, 141, 142. Jure divino ad hierarchiam spectant ecclesiasticam. 32, etc. Unde non est democratica regiminis forma: (ibid.). Quo pacto a populis judicantur, explicatur: 38. Quidam episcopi et presbyteri laicos bonos persequuntur; (ibid.) *Episcopis* docentibus quomodo obsequendum. III, 119, etc.

F

- Facta* dogmatica. III, 101, etc. In iis definiendis *Ecclesia* est infallibilis: (ibid.) *Factum* nequit vim juris habere. Pag. 338. (Syllab.) *Familiae* religiosae defenduntur. Pag. 326. (Encycl.) et pag. 337, 338. (Syllabi.) *Febronii* error. III, 32. *Fidei* analysis. II, 52. Objectum formale et materiale fidei. 53. *Fidei motivum* non est tantum subjectivum, seu sola voluntas; sed objectivum etiam: 65, 67; scilicet, Dei auctoritas et revelatio: 61. *Fidei* certitudo unde oritur et excellit quamlibet naturalem certitudinem. II, 56, etc. Ad *Fidei* habitum pertinet adhaerere auctoritati et testimonio Dei propter se. II, 68. Firmissima nititur certitudine. I, 21. Non sufficit cognitio probabilis revelationis. II, 54. Intensiva et extensiva fidei certitudo. 58. *Fidei* actus pendet ex imperio voluntatis; ideo meritorius est. 57, 58. *Fidei* caecitas. II, 38.

- Fides* cur virtus est theologica. II, 62. In fidei assensu non est *circulus vitiosus*. 68. Praetensa fidei et rationis oppositio, unde orta? 72. *Finalis causa* miraculorum. II, 162. Aliud intendunt daemones et magi; aliud Deus et sancti. 140, 172, etc. *Finis* ultimus exigit revelationem. II, 95. *Finis* christianae societatis, seu *Ecclesiae*. III, 23. *Forma* primatus *Ecclesiae* est juris divini. III, 57: hinc praerogativae Primatus nequeunt communicari, 181, 182. *Formale* objectum quid est. II, 35. *Formaliter* quotuplici modo dici solet. I, 117, etc. *Fructus* quos ex erroribus et sectis capescere debet *Ecclesia*. II, 298. *Futurorum* praescientia quotuplex. II, 200, 206. Quaedam Dei propria; quaedam potest naturaliter haberi. (ibid.)

G

- Galileus* quo pacto damnatus. III, 149. *Gallicani* primatus pontificii hostes. III, 121. *Guillelmi* Parisien. refellitur opinio de natura actus fidei. II, 60.

H

- Habitus* fidei attingit objectum formale. II, 68. Nequit ipse habitus esse objectum formale fidei. II, 42. *Haeretici* repellendi; quomodo. I, 68. Mutant continuo fidem. III, 19, 261. Inhabiles ad *Ecclesiam* accusandam. I, 69. Carent Scripturis. 73. *Hebraeorum* canon. III, 224. *Hellenistarum* canon. III, 224. *Hierarchia* *Ecclesiae*, una est. III, 39. *Hierarchiae* culmen et unitatis centrum est Rom. Pontifex. III, 51. Hierarchica unitas est juris divini. 57. *Historiae* usus in theologia. I, 67. *Honorii* Pp. damnatio explicatur. III, 145. *Honestas* vitae humanae postulat revelationem. II, 95.

I

- Idea* scientiae sacrae: I (per totam Disquisit.) *Idea* revelationis. II, 34. *Idearum* origo. II, 82, 206. *Indifferentismus* reprobatur, pag. 333 (Syll). Impugnatur: II, 24, 259. *Infallibilitas* *Ecclesiae* probatur: III, 92; activa et pasiva: (ibid.)

- Romani Pontif. 122. Una est infallibilitas, sive solus, sive cum Concilio definit, III, 141.
- Infidelitas* judaeorum praenuntiata. II, 257, 265.
- Inspiratio* divina postulat specialem Dei actionem: III, 241; nec specialis sufficit assistentia ne scribens erret: 240.
- Integritatis* custos catholicus: III, 61.
- Intellectus*, seu habitus principiorum: I; 18. Intellectus legibus subjicitur naturalibus: II, 115.
- Intentio* directa, indirecta: I, 115. Primo intentionaliter, secundo intentionaliter: I, 112.
- Interpres* authenticus sacrae Scripturae, III, 272.
- Interpres* pro sancti Thomae doctrina recte intelligenda, pag. VII, VIII, (ad Lectorem.)
- Islamismus* impugnatur: II, 287. Cur impugnandus. (ibid.), 298.

J

- Jurisdictio* est intrinseca primatui Rom. Pontificis: III, 122. Errores juribus Ecclesiae adversantes: pag. 334 (Syllabus).
- Jus* in materiali facto non consistit: nec in numero et materialium virium summa: pag. 338. Ad naturae jus leges humanae conformari debent: pag. 338 (in Syllabo).

L

- Latitudinarismus* reprobatur: pag. 333 (ex Syll). Impugnatur: II, 259.
- Latriae* cultus quid sit: II, 3.
- Leges humanae* debent legi naturali conformari: pag. 338. (in Syll.)
- Lex mosayca*, erat divinitus tradita: II, 222. Quo pacto usuras concedebat; 227. Erat temporalis et Novae Legis praefigurativa: 361, 363, 365.
- Lex naturalis* est regula morum actualis quoad prima praecepta; quoad secundaria autem, virtualiter tantum: II, 99, 100.
- Liberalismus* evolvitur: pag. 184; et 325, 329 (Encycl. Pii IX). Reprobatur, pag. 341. Liberalismi hostilitas cum re christiana; ambiguitas: 186. Definitio, gradus: 186.
- Libertas* et auctoritas Ecclesiae, pag. 327, 329 (Encycl.); 336 (Syllabi): III, 15, 25.
- Librorum* Pentateuchi authentia: II, 228. Item, Veritas: 237.
- Librorum* Novi Testamenti authentia: 267.
- Librorum* Sacrorum inspiratio: III, 220. Canon: 223.
- Locutio* quid sit, et quotuplex: II, 113.
- Loqui ex cathedra* quid indicat? III, 132.
- Loquela* oralis et scripta: III, 236, etc.

- Lumen fidei* non extinguit, imo supponit et perficit lumen rationis: II, 112, 92. Neque ei refragatur: pag. 333. (ex Syllab.)

M

- Magia* est illicita; in ea duo sunt distinguenda: II, 160.
- Magi* quid ope daemonis valeant: II, 140, 150. Quomodo miracula efficiunt: 134; 183. Magicae operationes cur a Deo permittantur, II, 173, etc.: per ipsas clarius vera praefulgent miracula: 175, 194.
- Magisterium* Ecclesiae: III, 26; 239.
- Mahoma*, homo ignarus, turpissimus: II, 306, 300, etc. Quem habuit scopum: 313, h); 317.
- Mahumetica* secta impugnatur: II, 287. Propagatio explicatur: 297.
- Mahumetismus* è quibus ortus sectariis: II, 298. Cur impugnandus et dignoscendus: 298. Ejusdem turpitudine: 299; stultitia: 306.
- Mahumetismi* sectatores, quales sint: II, 318. Eorum explicatur pertinacia in sua superstitione: 315, 316. Caerimoniae: 319.
- Massonismus*, reprobatur; pag. 327, (Encycl. Pii IX), pag. 333 (Syllab.) quoad ejusdem errores, vide V. *Indifferentismus* et *Latitudinarismus*, et *Pantheismus*.
- Methodus* pro alumnis: I, 91. Pro magistris: 99.
- Miraculum* possibile: II, 117. Non excedit tantum spectatoris caput: 123. Definitur miraculum absolute dictum: 132. Miraculum quoad nos: 137. Quo pacto dici potest contra naturam: 130. A solo Deo est, saltem auctoritative: 143. Duplex miralorum genus: 145.
- Miraculum* quatenus a daemone vel pravis hominibus fieri potest: II, 146, etc. Cur iis conceditur: 147.
- Miraculorum* finis: II, 162. Miracula vera, quae? Dantur regulae criticae: 170.
- Miraculorum* diversitas: II, 186.
- Miraculorum* praestantia: II, 187. Cum causa miraculi non exhibet plenum naturae dominium, sed quibusdam mediis et artibus subditur; quid sentiendum? 180, 189.
- Moyses*, cur se ipsum laudat; de sua morte quo pacto scripsit: II, 266.
- Moralitas* universalis quomodo intelligenda? II, 106.

N

- Natura* universim est collectio causarum et legum quibus reguntur: II, 115. Deo subjecta est: 117. Contra naturam esse miraculum, quo sensu dici possit: 130.
- Naturalismus* reprobatur: pag. 325 (in Encycl. Pii IX); pag. 331 (Syllab.) Impugnatur: II, 80, 89.